

LATVIJAS PAŠVALDĪBU SAVIENĪBA

Tehnisko problēmu komitejas

SĒDES PROTOKOLS

Rīga, M. Pils iela 1

27.03. 2007.plkst.13.00

Nr. 19

Sēdes darba kārtība:

- 1 “Par likumprojektu „publiskās un privātās partnerības likums”
Ziņo: Inta Lipovska _Ekonomikas ministrijas Valsts un privātās partnerības nodaļas vadītāja
- 2 “Par pašvaldību un komersantu CA plāniem”
Ziņo: Zane Lunta- VUGD CA stratēģijas nodaļas priekšniece
- 3 “Par Ministru kabineta rīkojuma projektu ” Latvijas ģeotelpiskās informācijas attīstības koncepcija”
Ziņo: Jānis Piešiņš – LPS padomnieks
- 4 Par grozījumiem Ministru kabineta 2005. Gada 5. Aprīļa noteikumos nr. 237 „Kārtība, kādā pašvaldībām piešķiramas valsts mērķdotācijas dzīvokļu jautājumu risināšanā”
Ziņo : Aino Salmiņš – LPS padomnieks
- 5 Par darba grupas priekšlikumiem un LPS pozīciju attiecībā uz likumprojektu „Sabiedriskā transporta pakalpojumu likums”
Ziņo : Aino Salmiņš – LPS padomnieks
- 6 Dažādi

Sēdi vada: A. Okmanis

Sēdi protokolē: A Salmiņš

Sēdē piedalās: Sk. Reģ. lapu

Sēdes sākums plkst. 13.00

1. §

"Par likumprojektu „Publiskās un privātās partnerības likums”

(I. Lipovska, A.Salmiņš, D. Līcis, J. Žūriņš, A Okmanis)

Lipovska – iepazīstina ar sagatavoto likumprojektu „Publiskās un privātās partnerības likums. Likumprojekts „Koncesiju likums” pārstrādāts par Publiskās un privātās likumu, kur apskatīts ne tikai koncesijas gadījums, kur par sniegto pakalpojumu maksā gala lietotājs, bet arī definēti gadījumi, kur pie līdzvērtīgu risku pārdales maksā publiska persona

Definēta publiskā un privātā partnerība, atšķirībā no piedāvātās Koncesiju likumprojekta versijas šajā likumā iepirkuma procedūra balstīsies uz Iepirkuma likuma noteiktajām procedūrām. PPP resursos ietilps arī zeme

- Definēts „Koncesiju līguma” jēdziens, kas regulē tādus PPP līgumus, kur samaksu par sniegto pakalpojumu veic gala lietotājs
- Definēts „Pieejamības līgums”, kas ietver tos modeļus, kur par sniegto pakalpojumu maksā publiskais sektors (valsts ,pašvaldība)
- Likumprojektā ir noteikts ,ka PPP līgumi ir civiltiesiski līgumi
- Pieejamības līgumu slēgšanas procedūra tiks veikta Publisko iepirkumu likumu noteiktā kārtībā
- No likumprojekta svītroti Koncesiju likumprojektā 4. panta ierobežojumi, kas paredz noteikt ierobežojumus lielo valsts un pašvaldību uzņēmumu nodošanai koncesijā

Komitejas locekļu domas dalījās jautājumā- Vai par publiskās un privātās partnerības resursiem ir uzskatāmas kapitāla daļas? Pašlaik likumprojekts šādu iespēju neparedz. Komiteja uzskata, ka PPP līguma slēgšanai „ konkursa dialoga” procedūra nav paredzama tikai īpaši sarežģītu līgumu slēgšanai, bet nosakāma kā vispārīga forma ,jo slēdzot PPP līgumus pašvaldībām var rasties grūtības labāk piemērota privātā partnera atlasē.

I.

Komiteja nolēma:

1. Kopumā atbalstīt likumprojektu „Publiskās un privātās partnerības likums”

2.Atzīt par nepieciešamu konkursa dialoga formu kā PPP projekta iepirkuma metodes iekļaušanu likumprojektā

Pielikumā I. Lipovskas- Ekonomikas ministrijas Valsts un privātās partnerības nodaļas vadītājas prezentācija

2. §

"Par pašvaldību un komersantu un iestāžu civilās aizsardzības plānu struktūru, izstrādāšanas un apstiprināšanas kārtību"

(Z. Lunta, T. Mihailova, J. Dombrovskis, V. Zvidriņš, A. Salmiņš, J. Žūriņš)

Z. Lunta informē par Iekšlietu ministrijas sagatavoto Ministru kabineta noteikumu projektu „*Par pašvaldību un komersantu un iestāžu civilās aizsardzības plānu struktūru, izstrādāšanas un apstiprināšanas kārtību*.. Ministru kabineta projekts nosaka rajonu un republikas pilsētu, kā arī komersantu objektu un iestāžu (t.sk pašvaldību) , kuras ir paaugstinātas bīstamības objekti vai tajos var atrasties vairāk nekā 50 cilvēku, civilās aizsardzības plānu izstrādāšanas kārtību. Noteikumu projekts paredz civilās aizsardzības plānos apzināt iespējamus iekšējos un ārējos apdraudējumus un to sekas pašvaldībā, komersanta objektā vai iestādē, kā arī sniegt informāciju par plānotajiem CA pasākumiem. Noteikumu projekts nosaka, ka civilos aizsardzības plānos pašvaldībām, komersantiem un iestādēm jāplāno preventīvos, gatavības, reaģēšanas un seku likvidēšanas neatliekamās pasākumus avāriju vai katastrofu gadījumos, vai arī pastāvēt draudiem

Komitejas locekļi lūdz noteikumu projektu autoriem pamatot nosacījumu robežai - 50 cilvēki, kā arī precizēt tiesības CA formējumiem pieprasīt nepieciešamo informāciju no komersantiem, piemēram „Latvenergo”. Normatīvais akts nedod atbildi uz jautājumu, kas pārņems CA plānus pēc 2009. gada, kad rajonu padomes beigs pastāvēt. Komiteja izsaka neizpratni ,ka saskaņā ar Tieslietu un Aizsardzības ministriju priekšlikumiem pašvaldībām nav tiesību izsludināt ārkārtas situāciju savā administratīvajā teritorijā, jo ārkārtējā situācija ir Nacionālās drošības likuma 22. panta trešajā daļā definēts tiesiskais stāvoklis un to atbilstoši Nacionālās drošības likuma 10. panta pirmās daļas 4. punktam izsludina Ministru kabinets. Komiteja lūdz šo jautājumu iekļaut ikgadējo LPS un ministriju sarunu tēmās

Komiteja nolemj:

1)Pieņemt informāciju zināšanai un lūgt precizēt normatīvajā aktā ,kas pārņems rajona pašvaldību izstrādātos CA plānus pēc administratīvi teritoriālās reformas

2) Sarunās ar Iekšlietu ministriju risināt jautājumu par tiesībām pašvaldībām izsludināt ārkārtas situācijas, izdarot grozījumus Civilās aizsardzības likumā

3. §

“Par Ministru kabineta rīkojuma projektu „Latvijas ģeotelpiskās informācijas attīstības koncepcija”

(J. Piešiņš, Salmiņš, A. Okmanis)

J. Piešiņš informē „*Latvijas ģeotelpiskās informācijas attīstības koncepciju*”.

Norāda, ka koncepcijas projekta atsevišķas normas nav saskaņotas ar likumu „Par pašvaldībām”, jo koncepcija paredz, ka vietējo ģeodēzisko tīklu ierīkošanu un uzturēšanu nododama pašvaldību pārziņā.

Koncepcijas projektā ignorēts viens no lielākajiem ģeotelpiskās informācijas patērētājiem un vienlaicīgi tās radītājs – Latvijas pašvaldības. Normatīvo aktu un politikas dokumentu sarakstā nav iekļauts Teritorijas plānošanas likums, bez tam Ministru kabineta noteikumu sarakstā ir minēti tikai divi no Ministru kabineta noteikumiem teritoriju plānošanas jomā - vietējo pašvaldību un rajona pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi, bet nav minēti plānošanas reģionu un Nacionālā plānojuma noteikumi.

Lai izvērtētu šāda modeļa ieviešanu nepieciešams:

- finanšu aprēķins jaunu pašvaldības struktūrvienību izveidei un līdzekļi vietējo ģeodēzisko tīklu ierīkošanai un uzturēšanai;
- konceptuāls lēmums par pašvaldību lomu topogrāfisko plānu mērogā 1: 500 komplektēšanā un sistematizācijā, ko var atrisināt gan centralizēti kādā valsts struktūrā vai pārvērsot pašvaldības par datu turētājiem un veidojot jaunas struktūras reģionu, rajonu vai vietēja līmenī – koncepcijā šis jautājums nav izvērtēts.

Atrisinājums meklējams diskusijās ar pašvaldībām. Latvijas Pašvaldību savienības rīcībā nav informācijas par šādas diskusijas norisi.

Komiteja nolemj,

Lai izvērtētu šāda modeļa ieviešanu nepieciešams:

- **Finanšu aprēķins jaunu pašvaldības struktūrvienību izveidei un līdzekļi vietējo ģeodēzisko tīklu ierīkošanai un uzturēšanai**
- **Nepieciešams konceptuāls lēmums par pašvaldību lomu topogrāfisko mērogā 1: 500 komplektēšanā un sistematizācijā, ko var atrisināt gan centralizēti kādā no valsts institūcijām vai arī ar pašvaldību palīdzību veidot jaunas struktūras reģionu līmenī**
- **Paredzēt šī jautājuma iekļaušanu LPS un Aizsardzības ministrijas sarunās**

Pielikumā Nr. 2 LPS atzinums

4§

“Par grozījumiem Ministru kabineta 2005. gada 5. Aprīļa noteikumos Nr. 237 ”Kārtība, kādā pašvaldībām piešķiramas valsts mērķdotācijas dzīvokļu jautājumu risināšanā”

(A. Salmiņš, E. Zēbergs, J. Mičulis, A. Okmanis)

Komiteja klausās A. Salmiņu, kurš informē par jautājumu „ *Par grozījumiem Ministru kabineta noteikumos Nr. 237 „ Kārtība ,kādā pašvaldībām piešķiramas valsts mērķdotācijas dzīvokļu jautājumu risināšanā”*. Komiteja kopumā atbalsta grozījumus noteikumu projektā ,kas paredz valsts atbalstu palielinājumu dzīvojamo māju būvniecībai no 350 latiem līdz 550 latiem, un renovācijai no 250 latiem līdz 450 latiem. Vienlaicīgi komiteja atzīmē, ka saskaņā ar augsto inflāciju valstī valsts atbalstam jābūt definētam nevis pēc fiksētām būvniecības izmaksām, bet gan pēc iepirkuma procedūras veikšanas, nosakot valsts atbalstu procentuāli no Iepirkuma procedūrām noteiktajām izmaksām.

Komiteja nolemj:

- 1. Atzīt ,ka pašlaik noteiktais valsts atbalsts -30 % ir nepietiekams un tam jābūt ne mazākam kā 50% no būvniecības izmaksām.**
- 2. Noteikt, ka valsts atbalstam jābūt definētam tikai pēc Iepirkuma procedūras veikšanas**
- 3. Atbalstīt LPS atzinumu saskaņā ar pielikumu Nr.3**

5. §

“Par darba grupas priekšlikumiem un LPS pozīciju attiecībā uz likumprojektu „Sabiedriskā transporta likums”

(A. Salmiņš, V. Zvidriņš, J. Žūriņš ,A.Okmanis,)

Komiteja klausās A. Salmiņu un atbalsta darba grupas sagatavotos priekšlikumus *likumprojektam „Sabiedriskā transporta pakalpojuma likums”*. Darba grupas priekšlikumos ietverta arī RAPLM ministra A. Štokenberga pozīcija, ka rajonu pašvaldību saistības šajā jomā 2009. gadā varētu pārņemt Plānošanas reģionu attīstības padomes.

Komiteja nolemj:

- 1. Atbalstīt darba grupas priekšlikumus saskaņā ar pielikumu Nr.4**
- 2. Aicināt Plānošanas reģiona attīstības padomes izvērtēt savu gatavību pārņemt savā kompetencē sabiedriskā transporta organizēšanu reģionālos starppilsētu nozīmes maršrutos un reģionālos vietējos maršrutos**

Pielikumā Nr. 4 darba grupas priekšlikumi Saeimas Tautsaimnieciskajai komisijai.

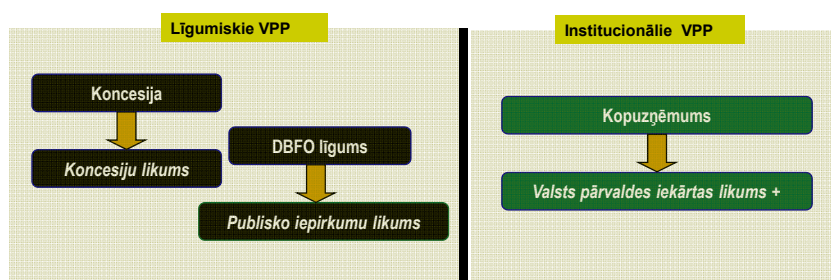
Sēdi slēdz 15.49

Sēdes vadītājs:
Sēdes protokolētājs:

A. Okmanis
A. Salmiņš

Likumdošanas ietvars šobrīd

- Eiropas Komisija norāda uz divām VPP darījumu grupām:
 1. Līgumiskie VPP (koncesija, DBFO)
 2. Instrukcionālie VPP (kopuzņēmumi)
- Katrs no šiem VPP veidiem Latvijā atbilst noteiktam tiesiskam regulējumam

LR Ekonomikas ministrija

Publisko iepirkumu likuma 67.panta trešā daļa nosaka, ka *“pakalpojumu līgumus valsts un privātās partnerības gadījumos var slēgt uz laiku līdz 30 gadiem, ja noteiktais termiņš būtiski nepieciešams līguma pastāvēšanai un ja par to katrā konkrētā gadījumā ir lēmis Ministru kabinets”*;

Koncesiju likums

- 16.02.2000 Koncesiju likums, kas šobrīd regulē Koncesiju piešķiršanas kārtību un koncesijas līguma noslēgšanas pamatprincipus ;
- Likumprojekta “Koncesiju likums” apstiprināšanas gaita:
 - 07.02.2006 Apstiprināts Ministru kabinetā;
 - 06.03.2006 Iesniegts Saeimā;
 - 18.05.2006 8.Saeima likumprojektu pieņem 1.lasījumā;
 - 26.10.2006 8.Saeima likumprojektu pieņem 2.lasījumā;
 - 30.11.2006 9.Saeima likumprojektu pieņem 1.lasījumā;
 - 13.12.2006 Saeimas Tautsaimniecības komisijas sēde - likumprojekta sagatavošana 2.lasījumam;
 - 17.01.2007 Saeimas Tautsaimniecības komisijas sēde - priekšlikumu izskatīšana. Kā viens no priekšlikumiem- Koncesiju likuma vietā izveidot PPP likumu.

4

Likumprojekts “PPP likums” (1)

Jauni termini:

- Publiskā un privātā partnerība;
- Koncesijas līgums, iepirkumu līgums;
- Publiskais un privātais partneris;
- PPP resursi (arī zeme);
- Finansētājs;

5

Likumprojekts “PPP likums” (2)

■ Procedūra

LR Ekonomikas ministrija

Likumprojekts “PPP likums” (3)

Kompensācijas mehānisms PPP līguma pirmstermiņa izbeigšanas gadījumā:

1. pēc publiskā partnera rupjiem pārkāpumiem, privātais partneris ir tiesīgs saņemt visus zaudējumus (tai skaitā ieguldījumu atlikušo vērtību);
2. pēc privātā partnera rupjiem pārkāpumiem:
 - kompensācija par PPP resursu uzlabojumu atlikušo vērtību, kas ir veikts pienācīgā kvalitātē;
 - kompensācija par PPP līguma laikā radīto mantu, kas ir mazāka par investīciju apjomu;
3. nepārvaramas varas gadījumā – kompensācija par veiktajiem ieguldījumiem atbilstoši uzlabojumu tirgus vērtībai

Likumprojekts “PPP likums” (4)

Finansētājs drīkst piedāvāt jaunu privāto partneri bez noteiktas procedūras, ja:

- privātais partneris rupji pārkāpis PPP līgumu;
- jaunais PPP līgums tiek slēgts par to pašu līguma priekšmetu un ar tādiem pašiem noteikumiem, ciktāl tas iespējams, ņemot vērā izpildes stadiju;
- saņemta atļauja no Ministru kabineta vai konkrētās pašvaldības;

8

Priekšlikumi Publisko iepirkumu likumā

- Paredzēt *konkursa dialoga* procedūru;
- Koncesiju piešķiršanas procedūru regulē Publisko iepirkumu likums
- Paredzēt, ka publiskais partneris sagatavo un iesniedz Ministra kabinetā sekojošus dokumentus:
 - rīkojuma projektu;
 - paskaidrojuma rakstu ar kopsavilkumu par projektu;
 - projekta finanšu un ekonomiskos aprēķinus (ieguldījumam atbilstošās vērtības novērtējums);
 - publiskā partnera lēmumu;
 - citi dokumentus.

10

Kontaktinformācija

Andris Pārups Tālrunis: 7013 045 Fakss: 7280 882 E-pasts: Andris.Parups@em.gov.lv Ekonomikas ministrija Brīvības iela 55, Rīga, LV-1519 http://www.em.gov.lv	Andra Feldmane Tālrunis: 7039 403 Fakss: 7039 401 E-pasts: Andra.Feldmane@liaa.gov.lv Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra Pērses iela 2, Rīga, LV-1442 http://www.liaa.gov.lv

Aizsardzības ministrijai

*Par Ministru kabineta rīkojuma projektu
„Par koncepciju „Latvijas ģeotelpiskās
informācijas attīstības koncepciju””*

Latvijas Pašvaldību savienība (LPS) **nesaskaņo** Ministru kabineta rīkojuma projektu „Par koncepciju „Latvijas ģeotelpiskās informācijas attīstības koncepcija”” , jo ir sekojošas iebildes:

2. Koncepcijas projektā ignorēts viens no lielākajiem ģeotelpiskās informācijas patērētājiem un vienlaicīgi tās radītājs – Latvijas pašvaldības. Normatīvo aktu un politikas dokumentu sarakstā nav iekļauts Teritorijas plānošanas likums, bez tam Ministru kabineta noteikumu sarakstā ir minēti tikai divi no Ministru kabineta noteikumiem teritoriju plānošanas jomā - vietējo pašvaldību un rajona pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi, bet nav minēti plānošanas reģionu un Nacionālā plānojuma noteikumi.
3. Iebilstam pret sasteigtu, ar pašvaldībām nesaskaņotu un likumam „Par pašvaldībām” neatbilstošu Ministru kabineta rīkojuma projekta 1. punktu, kas paredz vietējo ģeodēzisko tīklu ierīkošanu un uzturēšanu nodot pašvaldību pārziņā. Lai izvērtētu šāda modeļa ieviešanu nepieciešams:
 - finanšu aprēķins jaunu pašvaldības struktūrvienību izveidei un līdzekļi vietējo ģeodēzisko tīklu ierīkošanai un uzturēšanai;
 - konceptuāls lēmums par pašvaldību lomu topogrāfisko plānu mērogā 1: 500 komplektēšanā un sistematizācijā, ko var atrisināt gan centralizēti kādā valsts struktūrā vai pārvērsot pašvaldības par datu turētājiem un veidojot jaunas struktūras reģionu, rajonu vai vietēja līmenī – koncepcijā šis jautājums nav izvērtēts.Atrisinājums meklējams diskusijās ar pašvaldībām. Latvijas Pašvaldību savienības rīcībā nav informācijas par šādas diskusijas norisi. Vēršam jūsu uzmanību uz to, ka 1. varianta risinājuma trūkumi ir attiecināmi arī uz 2. variantu.
4. Koncepcijas projekta 5. sadaļā “Kartēšana” jānorāda pilnas slodzes topogrāfiskās kartes mērogā 1: 10 000 izstrādāšanas izmaksas valstī.

5. Rīkojuma projekta dodami uzdevumi Izglītības un zinātnes ministrijai attiecībā uz attiecīgu speciālistu sagatavošanu, valsts pasūtījumu mācību lielizmēru sienas kartēm un uzdevums izstrādāt Nacionālā atlanta koncepciju.

*Par Ministru kabineta noteikumu projektu
„Grozījumi Ministru kabineta 2005.gada 5.aprīļa
noteikumos Nr.237 „Kārtība, kādā pašvaldībām piešķiramas
valsts mērķdotācijas dzīvokļa jautājumu risināšanai”*

Latvijas Pašvaldību savienība saskaņo Ministru kabineta noteikumu projektu „Grozījumi Ministru kabineta 2005.gada 5.aprīļa noteikumos Nr.237 „Kārtība, kādā pašvaldībām piešķiramas valsts mērķdotācijas dzīvokļu jautājumu risināšanā” ar sekojošām iebildēm:

1. Uzskatām, ka noteikumu projekta 2.punktā paredzētā būvniecības izmaksu summa – „līdz 550 latiem” par kvadrātmtru, ir nepietiekama, jo šī gada reālās būvniecības izmaksas vairākās pašvaldībās pēc iepirkumu procedūras veikšanas pārsniedz 800 latus. Ja noteikumu projektā ir paredzēts svītrot 5.punktu, kur attiecināmajās izmaksās neietilpst teritorijas labiekārtošanas darbi un ārējo komunikāciju izmaksas, pieļaujam varbūtību, ka tādējādi tiks ierobežots pretendējošo pašvaldību loks.
2. Uzskatām, ka konceptuāli jāatsakās no noteikumu 6.punkta redakcijas, kas paredz būvniecības izmaksu pārskatīšanu reizi gadā, ievērojot inflācijas pieaugumu valstī, jo pie pašreizējiem inflācijas tempiem noteikumu prasības ir neatbilstošas. Lai novērstu nepamatotus birokrātiskos šķēršļus šīs problēmas risinājumam, ierosinām, izslēgt noteikumu 6.pantu, nosakot, ka valsts atbalsts definējams nevis pēc fiksētajām (pēc būtības bez argumentācijas noteiktajām) būvniecības izmaksām, bet gan pēc iepirkuma procedūras veikšanas, nosakot valsts atbalstu procentuāli no iepirkumu procedūrā noteiktajām izmaksām. Ņemot vērā augstākminēto no noteikumu projekta izslēdzami punkti: 4.1, 4.2 un vadoties no šo labojumu jēgas, jāizdara korekcijas arī citos noteikumu punktos.
3. Vēršam jūsu uzmanību uz to, ka 2006.gada 19.maija LPS 16.kongresa rezolūcija „Par valsts atbalstu pašvaldībām dzīvokļu jautājumu risināšanā” aicina atbildīgo ministriju Ministru kabineta noteikumos „Kārtība, kādā pašvaldībām piešķiramas valsts mērķdotācijas dzīvokļu jautājumu risināšanai” paredzēt valsts atbalstu sociālo māju un pašvaldības īres namu būvniecībai, kā arī pašvaldības īpašumā esošo būvju pārbūvei par dzīvojamām mājām ne mazāku par 80% no būves kopējām izmaksām.

***Par priekšlikumiem likumprojektam
„Sabiedriskā transporta pakalpojumu likums”***

Latvijas Pašvaldību savienība izsaka sekojošus iebildumus un papildinājumus likumprojektam „Sabiedriskā transporta pakalpojumu likums”:

1. Ierosinām izteikt 1.panta 2) punktu sekojošā redakcijā: „2) maršrutu tīkls – uz esošo autoceļu, ielu vai sliežu ceļa tīkla veidots maršrutu kopums, kurā tiek organizēti sabiedriskā transporta pakalpojumi”.

2. Ierosinām 1.panta 7), 9) punktus, kā arī 8.panta (6) daļas c), punktā minēto terminu „tuvākās apkārtējās teritorijas” definēt.

3. Ierosinām izteikt likumprojekta 1.panta 10) punktu sekojošā redakcijā: „sabiedriskā transporta pakalpojumi - pasažieru regulārie pārvadājumi, kurus sabiedrības interesēs organizē pasūtītājs apstiprinātā maršrutu tīklā un kuru sasniegšanai izmanto sabiedriskos transportlīdzekļus”.

4. Likumprojekta 1.pantā jādod definīcija terminiem - „pārvadātāju zaudējumi” un „pārvadātāju izdevumi”.

5. Nav skaidra 1.panta 13) punkta redakcija. Vai ir tā, ka likumprojekts atļauj atsevišķos gadījumos organizēt konkursus uz atsevišķiem maršrutiem vai reisiem un vai šāda procedūra notiek vienlaicīgi izsludinātā konkursa ietvaros, vai arī šāda iespēja tiek piedāvāta pēc vispārējā konkursa izsludināšanas. Ierosinām šo punktu izteikt sekojošā redakcijā:

„13) sabiedriskā transporta pakalpojumu pasūtījums - procedūra, saskaņā ar kuru pasūtītājs izvēlas pārvadātājus un piešķir tiesības vai uzliek pienākumu sniegt sabiedriskā transporta pakalpojumus maršrutā vai maršrutu tīklā”.

6. Saskaņā ar Eiropas Padomes 1969.gada 26.jūnija Regulas (EEK) Nr.1191/69 3.pantu transporta pakalpojuma pietiekamība novērtējama, pirmām kārtām ņemot vērā sabiedrības intereses, tādējādi precizējama likumprojekta 2.panta redakcija. Ierosinām to izteikt sekojošā redakcijā: „Likuma mērķis ir nodrošināt sabiedrības interesēm atbilstošus, drošus, regulārus un pieejamus sabiedriskā transporta pakalpojumus.”

7. Ierosinām izteikt 4.panta (2) daļu sekojošā redakcijā: „Satiksmes ministrija, pašvaldības, to institūcijas atbilstoši savai kompetencei īsteno likumu un citu normatīvo aktu ievērošanas uzraudzību sabiedriskā transporta nozarē, maršruta tīkla pārzināšanu un sabiedriskā transporta pakalpojumu organizēšanu maršrutu tīklā”.

8. Attiecībā uz 5.pantu kopumā nepieciešams izvērtēt, vai Valsts pārvaldes iekārtas likuma nosacījumiem atbilst Sabiedriskā transporta likumprojektā iestrādātā uzdevumu deleģēšana Valsts SIA „Autotransporta direkcija” – veikt iepirkumus valsts kā pasūtītāja vārdā un veikt valsts un pašvaldību finanšu resursu sadali un kontroli.

9. Iebilstam pret 5.panta (1) daļas 3) apakšpunkta redakciju, jo Autotransporta direkcijas kompetencē nav pārraudzīt pašvaldību budžeta līdzekļu izlietojumu. Šāda likumprojekta norma ir pretrunā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 41.panta otrās daļas punktu, kas nosaka, ka publiska persona nevar deleģēt finanšu resursu sadali programmu un

apakšprogrammu līmenī, finansu resursu kontroli, bez tam šāda norma ir pretrunā ar likumu „Par pašvaldībām”. Ierosinām šo apakšpunktu izteikt sekojošā redakcijā:

„nodrošināt sabiedriskajam transportam no valsts budžeta iedalīto finanšu līdzekļu administrēšanu un sadali un piešķiršanu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā”.

10. Principiāli izvērtējama 5.panta (1) daļas 2) punkta redakcija, kas pēc būtības ir reģionālo pašvaldību vai to institūciju kompetence. Pie nosacījuma, ka reģionālajām attīstības padomēm ir sava patstāvīga ieņēmumu bāze un valstī tiek pārskatīti pašvaldību izlīdzināšanas fonda pamatprincipi, šī funkcija ir reģionālās pašvaldību institūciju kompetence. Ja arī pašlaik reģionālās attīstības padomes tikai nostiprinās, Autotransporta direkcijai sabiedriskā transporta organizēšana reģionālajos starppilsētu maršrutos ir saskaņojama ar reģionālajām attīstības padomēm. Priekšlikums: Izteikt šo punktu sekojošā redakcijā:

„organizēt sabiedriskā transporta pakalpojumus maršrutu tīkla reģionālajos starppilsētu nozīmes maršrutos pēc saskaņošanas ar reģionālajām attīstības padomēm”.

11. Iebilstam pret 5.panta (1) daļas 7) punkta redakciju. Tā ir precizējama, jo pašvaldību lēmumu projekta saskaņošana ar Autotransporta direkciju nav nepieciešama, ja tiek apstiprināti pamata maršruti.

12. Ierosinām izslēgt 6.panta (6) daļu, jo nav pamatojuma, kāpēc Rīgas pilsētas maršruts ārpus Rīgas administratīvajām robežām vairāk nekā 15 km ir pilsētas maršruts.

13. Precizējama 8.panta (1) daļas pirmā teikuma redakcija, kura izsakāma sekojoši: „Lai nodrošinātu sabiedrības interesēm atbilstošus, drošus, regulārus un pieejamus sabiedriskā transporta pakalpojumus, pasūtītājs...(tālāk kā tekstā)”.

14. Ierosinām izteikt 8.panta (3) daļu sekojošā redakcijā: „Pašvaldība Eiropas Padomes 1969.gada 26.jūnija regulas (EEK) Nr.1191/69 par dalībvalstu darbību sakarā ar to pienākumiem, kas izriet no sabiedrisko pakalpojumu jēdziena pārvadājumos pa dzelzceļiem, autoceļiem un iekšējiem ūdensceļiem (turpmāk Regula Nr.1191/69) izpratnē pienākumu sniegt sabiedriskā transporta pakalpojumu var uzlikt ar administratīvo aktu, līgumu vai pieņemot attiecīgās pašvaldības saistošos noteikumus. Pašvaldība, uzliekot pienākumu sniegt sabiedriskā transporta pakalpojumu, uzlikto pienākumu apraksta ne mazāk kā Regulas Nr.1191/69 14.pantā minētajā”.

15. Ierosinām izteikt 8.panta (5) punktu sekojošā redakcijā: „Maršrutu tīklu veido, lai apmierinātu iedzīvotāju pieprasījumu pēc sabiedriskā transporta pakalpojumiem un nodrošinātu pamata maršruta tīklā izglītības iestāžu, darbavietu, valsts un pašvaldību iestāžu, ārstniecības iestāžu apmeklēšanas iespējas darba laikā”.

16. Ierosinām 8.panta (6) daļas 2) punktu papildināt ar apakšpunktu c), kuru izteikt sekojošā redakcijā: „pietiekamu autobusu kustības intensitāti attiecīgajā administratīvajā teritorijā”.

17. Ierosinām 8.panta (8) daļas 1) punkta redakciju mainīt ar 2) punkta redakciju, jo uzskatām, ka primārais sabiedriskā transporta ir novadu iedzīvotāju nodrošināšana ar sabiedriskā transporta pieejamību vai arī izslēdzama šī panta 8. un 9.daļa.

18. Ierosinām izteikt 8.panta (10) daļu sekojošā redakcijā:

„(10) Kārtību, kādā nosaka pieprasījumu pēc sabiedriskā transporta pakalpojumiem un maršrutu tīkla izstrādes kārtību, kādā organizē sabiedriskā transporta pakalpojumus maršruta tīklā, nosaka Ministru kabinets”.

19. Uzskatām, ka likumprojekta 10.panta (4) daļas pašreizējā redakcija ir pretrunā ar Eiropas Kopienas līguma 81.panta 1.punktu, kurā noteikts aizliegums slēgt vienošanos komersantu starpā, pieņemt komersantu apvienību lēmumu un saskaņotu darbību. Ierosinām konkursa kārtībā piešķirt līgumus tikai uz no jauna izveidojamajiem maršrutiem un reisiem.

20. Nav atbalstāma 10.panta (2) daļa, kas paredz pasūtījuma organizāciju tikai saskaņā ar Publisko iepirkumu likumu vai Koncesiju likumu, jo ES spēkā esošā regula pieļauj iespējas noslēgt līgumu ar „izraudzīto tirgus dalībnieku”, paredzot „piešķirt sabiedrisko pakalpojumu līgumus tieši, bez konkursa rīkošanas”. Nav saprotama un nav argumentēta pieeja organizēt maršrutus, piemērojot Koncesiju likumu, jo tieši autopārvadātāji līdz šim ir izstrādājuši maršrutus, kuros ir ieguldīts gan intelektuālais potenciāls, gan materiālie līdzekļi. Uzskatām, ka Koncesija kā operatora izvēles procedūra pašreizējos iekšzemes maršrutos nav piemērojama. Ierosinām izteikt 10.panta (2) daļu sekojošā redakcijā:

„Pasūtījumu organizē saskaņā **ar šo likumu**, Publisko iepirkumu likumu vai Koncesiju likumu”.

21. Ierosinām izteikt 10.panta (6) daļu sekojošā redakcijā:

„Sabiedriskā transporta pakalpojuma sniegšanas tiesības maršrutu tīklā vai maršrutā piešķir šajā likumā noteiktajā kārtībā komersantam, kas ir saņēmis pasažieru pārvadājumu veicēja un sabiedriskā transporta pakalpojumu sniedzēja speciālas atļaujas (licences), kam ir laba reputācija, tehniskais nodrošinājums, nomaksāti nodokļi, darbaspēka resursi un pieredze pasažieru pārvadājumos”.

22. Papildināt 10.pantu ar jaunu (8) daļu, kuru izteikt sekojošā redakcijā:

„Sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanai pasūtītājs nodrošina iespēju maršrutu tīklā vai maršrutā apliecināt savu darbību komersantam, kas sekmīgi darbojas kā transporta uzņēmums attiecīgajā maršrutu teritorijā”.

23. Lūdzam izvērtēt 11.panta (2) daļas redakciju, kas būtībā paredz, ka sabiedriskā transporta pakalpojumiem ārpus pamata maršrutiem, valsts noteiktajām pasažieru kategorijām (invalīdiem, represētajiem, skolēniem un bērniem) atvieglojumi netiek paredzēti, savukārt 15.panta (2) daļa paredz, ka Ministru kabinets nosaka pasažieru kategorijas, kuras ir tiesīgas izmantot braukšanas maksas atvieglojumus un braukšanas maksas atvieglojumu apmēru, nav skaidrs, kas apmaksās atvieglojumus noteiktajām pasažieru kategorijām ārpus pamata maršrutiem.

24. Ierosinām izteikt 11.panta (1) daļas 1) punktu sekojošā redakcijā:

„1) Regulā Nr.1191/69 noteiktajā kārtībā un apmērā, ja pārvadātājam pienākums sniegt sabiedriskā transporta pakalpojumu uzlikts saskaņā ar normatīvo aktu vai šajā likumā paredzētajā kārtībā piešķirtas tiesības sniegt sabiedriskā transporta pakalpojumu”.

25. Izslēdzama 11.panta (1) daļas 2) punkta redakcija.

26. Lūdzam precizēt 16.panta (2) daļas redakciju, jo tā pieļauj tikai pasūtījuma līguma pārskatīšanas varbūtību. Nepieciešams skaidri definēt procedūru, pēc kādiem

kritērijiem sabiedriskā transporta pakalpojuma līgumi ir pārskatāmi, atbilstoši spēkā esošās Regulas 13.pantam.

27. Likumprojekts neatrisina sekojošas problēmas:

- kā tiks reglamentēta pasažieru pārvadājumu finansēšanas sadalījums tālsatiksmes un vietējos maršrutos;
- nav definēts sabiedriskā pakalpojuma standarts;
- nav zināmi konkursu par pasažieru pārvadājumu tiesībām iegūšanu noteikumi un prasības;
- Kā tiks aprēķinātas kompensācijas, kas nepieciešamas pārvadātājiem, kāda būs metodika kompensāciju aprēķināšanai, kādi kritēriji, kā iepriekš noteiktās kompensācijas pēc tam kompensēs līdz faktiskajām;
- kāda peļņas norma ieslēdzama;
- kādi kvalitātes kritēriji tiks uzstādīti pasažieru transportam (pilsētas, rajona, starppilsētu reisos vai maršrutos).

28. Ierosinām pārskatīt sadaļas „Pārejas noteikumi” 2.punktā noteikto termiņu, kurš jānoslēdz starp republikas pilsētu un rajonu pašvaldībām līdz 2007.gada 1.jūlijam, jo šis termiņš nav reāls tādēļ, ka nav izstrādāti šim likumprojektam atbilstoši normatīvie akti, pašvaldībām nav skaidru kritēriju par pašvaldību pasūtījumiem pilsētas un rajona maršrutos.

29. Lūdzam sniegt skaidrojumu pārejas noteikumu 3.punkta realizācijai. Šobrīd Satiksmes ministrija nodod Autotransporta direkcijām pārvadātāju intelektuālo īpašumu - maršrutu tīklu. Ja šo tīklu izmaina vai konkursa rezultātā maina, valstij būtu jāsedz vai jākompensē ar likumdošanas izmaiņām saistītie zaudējumi.

30. Ierosinām izteikt pārejas noteikumu (5) sekojošā redakcijā:

„Šis likums attiecas uz sabiedriskā transporta pakalpojumiem, sākot ar 2009.gada 1.jūliju”.

31. Ierosinām izteikt pārejas noteikumu (6) punktu sekojošā redakcijā:

„Pēc reģionālo pašvaldību vai to institūciju izveidošanas rajona pašvaldību kompetence sabiedriskā transporta nozarē tiek nodota reģionālajām pašvaldībām”.

32. Lūdzam konceptuāli izvērtēt spēkā esošā ES Regulas Nr.1191/69 pieļauto sekojošo izņēmumu: „Dalībvalstis var izslēgt no jomas, uz kuru attiecas šis nolikums, visus uzņēmumus, kuru darbība ierobežojas vienīgi ar pilsētas, piepilsētas vai reģionālo pakalpojumu sniegšanu. Pilsētas un piepilsētas pakalpojumi Regulas izpratnē nozīmē transporta pakalpojumus, kas atbilst pilsētu centra vai konurbācijas vajadzībām, kā arī transporta vajadzībām, ka arī transporta vajadzībām starp to un apkārtējām teritorijām. Reģionālie pakalpojumi Regulas izpratnē nozīmē transporta pakalpojumus, ko sniedz, lai apmierinātu reģionu vajadzības”.

33. Likumprojekts neparedz pakāpenību sabiedriskā transporta reformas īstenošanā. Uzskatām, ka likumprojektā paredzēto sabiedriskā transporta reformu nepieciešams sadalīt divos etapos:

- 1) Saskaņā ar Atēnās 2003.gada 16.aprīlī parakstīto Pievienošanās ES līgumu, Regulas (EEK) Nr.1191/69 prasību piemērošana Latvijā un zaudējumu kompensācijas mehānisma ieviešana jāveic vispirms;
- 2) Reformas otrajam etapam jānotiek pēc pašvaldību Administratīvi teritoriālās reformas pabeigšanas.

